

Větrník

středa

15. října 1997

Dnešní program

středa 15. října 1997

9:30 rozborový seminář	malý sál
11:00 přípravný výbor	kužárna
13:00 KPR	sokolovna
13:00 Kurz režisérů SČDO	škola
13:30 loučení s DS Krupka	malý sál
do 14:00 příjezd DS Josefův Důl	
14:30 dechovka	před divadlem
14:30 vítání DS Josefův Důl	MĚÚ
15:00 vítání DS Josefův Důl	divadlo
16:00 představení	velký sál
Kaviár nebo čočka	DS Horšovský Týn
19:30 představení	velký sál
Kaviár nebo čočka	DS Horšovský Týn
21:00 KPR	půdička
21:00 zasedání poroty	kužárna
cca 22:00 společenský večer	hasičovna
DS Horšovský Týn	hraje Kantiléna

Recenze

Divadelní soubor z Krupky se nám včera představil s inscenací nazvanou Námluvy s medvědem. Pod tímto společným názvem se skrývají dvě známé aktovky Antona Pavloviče Čechova Medvěd a Námluvy.

Režisérka Jana Urbanová se plně spolehla na kvalitu předlohy. Nečinila výrazné zásahy do textu a stavěla celek zevnitř, budováním situací, jejich gradací až k pointě a vyznění příběhů. Tato reflexe klasické inscenační tradice byla nesporně ku prospěchu inscenačního výsledku. Cenné je, že se režisérka nesnaží exhibicionisticky prosazovat, ale že staví na hercích, na jejich schopnostech, že je vede k postižení vývoje a nikoliv k fraškovité či groteskní charakterizaci postav. A přitom, v odpovídající míře, i groteskní podtóny místy zaznívají. Všechno je vedeno velmi jemně, bez vnějších efektů, ale v předem daném řádu. První aktovka, Medvěd, je spíše salónní, zatímco Námluvy folklórnější - nejen ve výpravě, ale v celkovém hereckém projevu. V závěrečné děkovačce se pak obě aktovky jakoby propojují. (To je v podstatě ovšem jejich propojení jediné, takže je možné klást si otázku, co vedlo inscenátory k uvedení aktovek pod společným názvem, zda tyto důvody byly jiné než technické, mimo divadelní. Ale to jen tak na okraj.)

Herecké výkony působí poměrně vyrovnaně a v elementární rovině zvládnutě. Nelze však nejmenovat Irenu Olšákovou, jejíž vdova Jelena Michajlovna Popovová v Medvědovi je doslova hereckým koncertem - připomeňme si závěr aktovky, kdy je dokonala v oněch paradoxech ve vztahu ke Smimovovi (kdy ho současně posílá pryč a volá zpět). Nic nepůsobí jako schválnost, vše je budováno zevnitř a završeno. V Námluvách je pak ve

ztvárnění postavy nejpřesnější Václav Vašák jako statkář Lomov.

Závěrem můžeme konstatovat, že jsme včera viděli představení kvalitní a příjemné, které potěšilo a oslovilo. Bylo to koneckonců slyšet i z ohlasu diváků v hledišti. Přejme tedy souboru z Krupky, aby na tento dobrý start do obnovy divadelní činnosti po šestileté pauze neméně šťastně navázal. ex

Bratři Čapkové v Krakonoši

Přijdou k nám prostřednictvím monologů a dialogů, na nichž pracuje Klub režisérů SČDO. Přijdou k nám v pátek hned po rozloučení se souborem z Josefova Dolu, tedy cca ve 14 hodin do malého sálu Krakonoše. Jsme zváni na společné přibližně půlhodinové po- bytí. ex

Hupky, dupky - jsou tu z Krupky

*U papíru sedím - hledám
nějaký verš na medvěda.
Nemám ho, tak čtši zvedám
na zdraví divadla, věda,*

*že je jistě prima vědět,
diváci že budou hledět
v hledišti až budou sedět
na námluvy jak jde medvěd.*

*Splet jsem názvy - na mou duši -
snad omluvu psát se sluší.
Koho to však příliš ruší
ať nastraží svoje uši.*

*Medvěda - námluvy hráli
přátelé co z velké dáli
s radostí se jistě hnali
neb že je tu prima znali.*

*Z Čech severních až sem - hupky
divadlo přivezli z Krupky.
Potlesk dával vsutku šlupky
slov pochvalných byly krupky.*

*Jsmo rádi, že jste tu byli
Čechova nám představili,
proto říkám v tuto chvíli:
" Přijedte zas, naši milí!*

jh

Hurá na radnici

Nejmladší malá a krásna Vrabčáčka jako by navázala na pozvání Václava Kuneše k přípitku likérem zvaným Král Šumavy a hlasem hlubokým a zastřeným vyzvala, aby divadelníci z Horšovského Týna pobyli v tento čas.

Pršelo, mraky se nízko honily nad Jablončkem, ale nálada byla příjemná, na tu zimu obdivuhodně vřelá. Přípitek bodnul.

Nejdřív jsem odchytil prvního z režisérů, podepsaných pod horšovskotýnským Kaviárem nebo čočkou, Vaška Kuneše. "Naše město je velmi půvabné, má kolem pěti tisíc obyvatel, ochotníků je třicet. A diváků spousta, proto doma dokážeme zahrát dvě až tři reprízy každé premiéry. I víc, pokud se třeba chystáme na nějakou přehlídku. Kaviár hrajeme a už studujeme novou hru".

V tu chvíli se přidává druhý z režisérů, Zdeněk Lahoda, "připravujeme pohádku podle Boženy Němcové, to je moje celoživotní láska, bude se jmenovat Proč princezny nemluví (Moudrý zlatník). Uděláme ji jako muzikál."

"Že ale hrajeme Kaviár nebo čočku, to je pro náš soubor přznačné," pokračuje Václav Kuneš, "máme rádi konverzační komedii, upravujeme si ji pro schopnosti a potřeby našeho souboru. Na Vysokém bude mít Kaviár osmnáctou reprízu, ale potkal nás malér v onemocnění jednoho z hlavních představitelů a před čtrnácti dny jsme to museli všechno přezkoušet."

"Ještě že máme dost lidí kolem techniky a další a můžeme mezi ně sáhnout a zapojit je do hry", říká Zdeněk Lahoda.

Tak jako v ostatních rozhovorech stálicím téma na spolupráci či podporu radnice, s banálním dotazem, zda i v Horšově Týně radnice pomáhá ochotnickému divadlu. Oba dva režiséři se dají do smíchu a Vašek Kuneš dodá: "No, samozřejmě, protože já jsem starosta a Zdeněk Lahoda tajemník Městského úřadu. Jeden z mých zástupců je herec v souboru a druhý alespoň příznivec, je tu s námi, takže teď právě ve Vysokém je většina naší městské rady. Myslím, že se ve městě nenajde nikdo, kdo by ochotnickému divadlu nepřál. Konečně do funkcí jsme přišli právě proto, že nás lidé znali z předchozího divadelního působení, na malém městě je to evidentní. Myslím, že se nám podařilo překlenout to nejhorší období proměny společnosti po listopadu, a že musíme takhle vytrvat i pro období další. Ovšem nejen kvůli našemu divadlu". -sg-

Poslední slovo režiséra

(pod tímto titulem pravidelně zveřejňujeme to, co zpravidla režisér před začátkem představením nikdy nahlas nevysloví.)

Václav Kuneš, Hřoršovský Týn:

"Tos mě zaskočil, divadelní prkna jsou ošidná, vysocká zvláště, nikdy si nejses jistý, jak to dopadne."

Zdeněk Lahoda, Hřoršovský Týn:

"To, co zahrajeme, musí být to nejlepší, všechno co v nás je, jinak nemůžem. A konverzачku budem hrát do roztrhání těla."

Jednou větou

Políbila mě můza, rtíkem červeným dotkla se mých rtů a špičky nosu, otevřel jsem oči a přede mnou šášuřda jak vymalovaná, čtete správně, byla to ona, nikoliv on, šašek, klaun, entertainer, moderátor v hadrech barevných - ona, půvab nad půvab, srdíčko černé na líčku a úklona, pukrdle před oponou a trocha koke-terie, aby si dobyla mých sympatií, což se jí, subtilní děvě se zlatým zvonečkem v ruce, konečně podařilo, dotedka mi zní v uších ten zvonku vábíčí zvuk a červenou stopu z nosu si roztrírám nechtě po celém obličejí, barvím se do ruda, nejvíce v pórech kůže na nose a tu potkávám přítele, který mě zkoumavě prohlíží, až starostlivě prohlásí: měl bys přestat chlastat.

sg

Jedte už....!

Přichomýla jsem se včera k odjezdu Polně. Pepíček Kučera s plácačkou, písťalkou a v tradičním kostýmu v pohotovosti, šátky, čepice, klobouky, prapory k mávání připraveny, autobus plně naložen, leč stále stojící. "Jedte už do p....e, je zima" volá s láskou Áša (zaznělo slovo od p, ale Polná to tedy nebyla!).

Leč autobus stojí, autobus se nehýbe a my zjišťujeme, že ani nemůže, protože by odvezl i Slávku. Když pak propuká smích (je to dobrá pantomima přes sklo autobusu), konečně nám dochází, že se Slávinka loučila poudačkou, aby se souboru veselěji odjíždělo. Pak konečně vystupuje (dozvídám se, že povídala humorku "Prapodivná osoba") a autobus se dává do pohybu.

Potom už je všechno jako vždycky: tradiční trojitě zakroužení autobusu kolem kostela na znamení, že se chce soubor do Vysokého zase někdy vrátit. Pak nám pro tuto chvíli definitivně mizí z očí.

Rozcházíme se. Někdo za prací, jiný k nedopité sklence. Zas už nám přší. ex

Anděl(é) s ďáblem v těle - nebo naopak?

Herecká ctuda Milana Schejbala v úvodu včerejší dopolední diskuse v malém sále Krakonoše, v níž jmenovaný dokázal přesnou prací s paradoxem proměnu téměř anděla (zatím bez křídel) v nefalšovaného ďábla s blikajícími rohy předznamenala, že porotu inspirovala osvobozená divadelnost (jak to později nazval Jiří Hraše) sršící v pondělí z vysockého jeviště při představení souboru z Polně.

Soubor svou inscenací "Kdo je tady slepice?" přinesl zajímavý materiál pro diskusi už tím, že jsme měli možnost podruhé se zabýrat metodou epického divadla a srovnávat, v čem se dostal dál než divadelníci z Kaznějova. Pak se snad nejvíce hovořilo o závěrečné části "Slepice": o tom, že najednou vlastně hrají trochu jiný žánr, než nasadili, že opouštějí metodu klipů a filmového střihu a že jdou najednou trochu do psychologična. Petr Vaněk dostal zajisté spoustu materiálu k přemýšlení, co s tím (a jak ho znám, něco určitě zkusí).

Poprvé zasáhl do děje diskusního dopoledne také Kurz praktické režie, jehož repre-

zentantka shmula, k čemu ve svém večerním hodnocení dospěli. V podstatě sdíleli názor odborné poroty na kvality tohoto představení. Dokonce se tlumočilo, že podezírají porotu z vlastnictví divadelního motýla, který na jevišti zasahuje (zachraňuje), když už je nejhůř. V případě polenských jej vůbec nevyslala. A to hovoří za všechno.

Závěr diskusního dopoledne nebyl zdaleka tak efektní jako jeho začátek. Pan režisér Schejbal nechal situaci otevřenou, takže je na nás, zda si vyložíme, je-li porota andělsky měkká či dábelsky přísná. Co ty na to, Petře Vaňku?

ex

Starosti místostarosty

Jak jsem již inzeroval, loni jsem měl absenci. Proto jsem si povšiml pro mě nové postavy mezi vysokými organizátory, takového ztepilého muže s Vobskočáckým odznakem. Tu byl tady, tu jinde a nakonec na něho narázím při vítání souboru a dokonce v hlavní roli, za oddávacím pultem vysoké obřadní síně. Ano, řeč bude s místostarostou Vysokého nad Jizerou, Karlem Bártou.

"Zaplat pámbůh, vztahy mezi radnicí a divadelníky, které jistou dobu byly napjaté, se zlepšily. Jsem ve funkci teprve v tomto volebním období a můžu říct, že mi to nebylo nikdy lhostejné. A přestože jsem měl a ještě mám řadu výhrad, vzal jsem si za své něco pro to udělat, vždyť divadelníci jsou jakousi páteří vysoké kultury. Zastupuji obec v přípravném výboru už třetí rok, vidím vše zevnitř lépe a myslím si, že komunikace je lepší. Jak vidíte, teď právě sloužím v Hasičce. Letos jsem byl s divadelníky na festivalu ve Francii. To víte, Francouzi si potrpějí, když přijede i někdo z obce, to je taky forma k přiblížení Evropě, i to se musíme učit. Spolek Krakonoš je skutečným spolkem. Stará se nejen o činnost, ale také o majetek, musí se prostě starat. A myslím, že má prostor pro určité "podnikání" v kultuře. Sám jsem podnikatel, musím mít nápady, stejně je to i v tomto pří-

padě. I když je nutné dobrovolným spolkům pomáhat. Nakonec se o to taky snažím, třeba reklamní podporou apod. V té Francii jsem se setkal s podobnými lidmi, jako jsou krakonošáci, jsou podobní, mají možná víc možností investovat sami do svých věcí...

O penězích se ale dnes těžko hovoří. Spolková činnost se bez podpory radnic neobejde. Dnes je malá i z toho důvodu, že se radní nedovedou rychle rozhodovat, co je přednější, zda kultura nebo sport, či chodníky, nebo jsou to lidé, kteří vůbec netuší a nemají žádný zájem. O cokoliv, neuvažují do budoucna, v horizontu desetiletí... Někdy jim nedochází, jakým vkladem je třeba zájem mladých lidí o dobrovolnou činnost. Moje dcera např. denně dojíždí do školy v Liberci, pak dělá uvaděčku, pro ní je to strašně důležitý. Navíc, spolupráce radnice je významná i jinak. Když se na dopis sponzorům podepíše radní, má to jinou váhu, než třeba od předsedy spolku. Na těchto malých městech je se sháněním peněz spousta problémů. Já jsem Vrchlabák, tak to dovedu posoudit. Tam nějaké částky kolem padesáti tisíc nemusí být problém. Ve Vysokém ale ano. Vysoké uvolní na přehlídku 25 tisíc, okres patnáct. Přitom je to reprezentace celého regionu a služba celonárodní kultuře. Ale okresní shromáždění ten interes nemá a státní správa vlastně také ne. Nevím, zda to budou schopny řešit vyšší územně správní celky, to si nejsem jist. Všechno je v lidech, v jejich rozhledu, ve schopnosti uvažovat dopředu. Snad to může přinést to, že odpovědnost voleného orgánu nebo voleného "hejtmana", na kterého si můžu sáhnout, kterého je možné odvolat, může být jiná, závažnější. To ale nespraví ani zákony, které by něco v kultuře nebo ve veřejné prospěšné činnosti ukládaly. Ono totiž, když někdo chce něco dělat, tak to udělá. Když se někdo chce o něco starat, tak se postará, ani dnes mu v tom nic nezabrání, jen to víc bolí. Já se nepovažuji za starýho, ale myslím si, že nová generace nebude mít ten zmatek v názorech, který mnohdy panuje dnes, oni si své prosadí. Určitě by

se měl na veřejně prospěšné činnosti podílet i stát. I tak, že mě jako podnikateli umožní lepší formu odpisu částek, které mohu dát veřejně prospěšné činnosti. Myslím si, že by se to státu mnohonásobně vrátilo." -sg-

Křesadlo zrovna nekříslo

Soubor z Němčic vystoupil ve Vysokém jako host, proto jeho představení bude jistě propíráno kuloárově a na recenzi si nárok nevydobude. Není ani třeba. Soubor nám předvedl své schopnosti i svůj zájem o dětské publikum. Zvolil při tom poněkud fídkou předlohu, dramatiza-

ci Andersenovy pohádky o kouzelném křesadle (jejím autorem je Milan Pavlík), kde se o tom, co se děje, spíš dozvídáme z textu, než ze samotného jednání. Některé motivy neočekávaně naskakují a jiné se z ničehož nic ztrácejí. Soubor pohádku připravil s hostujícím

profesionálním režisérem a svůj úkol tady na Vysokém splnil. Dvakrát naplnil sál dychtivých dětských diváků, snažil se pobavit, tu se to povedlo lépe, tu hůře, smíchových reakcí se dočkal v souvislostech nechtěných, např. při erotických podtextech. Předlohou nebyl jen Andersen, ale i jistá kliše tzv. moderní pohádky, kostýmy, dekorací počínaje a (sic) původní, ale rozhlasově působící hudbou konče. Prostě jakási reprodukce, nápodoba - až po ten playback při zpěvu Vojáka (autora hudby). Pohádková hodinka poměrně dlouhá...

-sg-

Němčická reklamace

Taková významová nepřesnost vloudila se mi do článku o Němčických radostech, myslel jsem to dobře, ale nešikovně napsal. Ve větě, že Toniček Bašta sice režíroval, ale tvůrčím duchem že je Hanka Kotyzová, jste mohli nabyt dojmu, že ona je spolutvůrcem představení. Není tomu tak, pouze jsem nešťastně do jedné věty zapojil myšlenku, že Hanka Kotyzová režíruje jiná představení souboru. Omlouvám se p. Baštovi i p. Kotyzové. -sg-

Chybějí bafuňáři

V hluboké minulosti ochotnických dějin to byla tzv. ÚMDOČ, ale také různé jiné organizace, které sdružovaly a opečovávaly divadelníky. Posléze různé socialistické ústavy, okresní a krajská kulturní střediska, před nimi osvětové domy. Dnes je pár sdružení s širší než místní působností (např. Sdružení pro význačnou dramaturgii) a vedle toho ještě Asociace amatérských divadelníků či Volné sdružení východočeských divadelníků či Svaz českých divadelních ochotníků. Posledně jmenovaný svaz vznikl bezmála před třiceti léty

a čítá, včetně kolektivních členů na tři tisíce duší - to je víc než leckterá politická strana, která dokonce sedí v parlamentu.

Nad miskou slanečkového salátu jsem přistihl současného předsedu SČDO, Pepíka Doležala. "My jsme se dostali do velmi zvláštní situace. V době, kdy jsme vznikali, jsme byli chápáni jako nějaká nevládní (a tedy nepřipustná) organizace, SČDO byl v jakési pololegalitě. Např. v Severomoravském kraji si to partajní tajemník vůbec nepřál a říkal, "víte o čem se vlastně ti ochotníci na zkouškách baví?" No, svým způsobem měl pravdu. Bohužel však u značné části divadelníků při euforii po listopadu dostal SČDO nálepku jakési bývalé staré struktury Národní fronty, i když její součástí nikdy nebyl. Proto vznikly další organizace, spektrum se rozptýlilo, rozostřilo, ale nemyslím si, že z nějakých ideových důvodů.

Svaz by měl mít jakousi až polooborářskou podobu, měl by být platformou pro sdružování ochotníků, aby měli co možná největší možnost rozhodovat sami o sobě. Tyhle potřeby stále jsou. Po dlouhá léta se o ochotníky staral někdo jinej, někde líp, někde hůř. Proto teď těžko nacházíme mladé funkcionáře, proto i já, dědek, takhle přeluhuju. SČDO při tom spolupracuje s ostatními svazy, které vznikly. A vznikly z potřeby lidí, co je založili. Mají tedy určitě smysl a my s nimi spolupracujeme, např. s východočechy. Krajské kolo našeho Pohárku pořádá ve východních Čechách

VSVD, stejně tak se provádí i výběr na soutěž jednoaktových her, region Semilská je zase součástí Jizerské oblasti SČDO, kde jsou sdruženy tři okruhy (Liberec, Jablonec, Semily) - ty oblasti mají podobný smysl jako okrsky za ÚMDOČ, vždy kolem nějakých silných souborů."

Zeptal jsem se ještě, zda budoucnost přinese větší zájem o sdružování, spolčování (které samozřejmě potřebuje dobrovolné funkcionáře). "Těžko říct, my v to doufáme. Určité náznamy jsou, zvlášť tam, kde soubory pocítují potřebu vyrazit se svou činností někam za humna, a tak ty soubory, které se potýkají s různými existenčními problémy. Dobře zajištěné soubory bohužel tuto potřebu příliš necítí. To je rozpor příznačný. Ale i když jde o jakousi "funkcionářskou" krizi Svazu, jsem přesvědčen, že jeho kapacita je velká, určitě větší, než jeho finanční možnosti."

(Pozn. U nás v souboru a u fotbalistů se funkcionářům říkalo bafuňáři. Byli to lidi, co byli schopní vyprat štulpny nebo srovnat rekvizity, ale taky objíždět soubory po kraji a vůbec... Teď jako by ochotnické divadlo mělo jen dvě profese: herec a režisér, a to ještě v lepším případě. Nemá to málo?) -sg-

JEDNI Z POSLEDNÍCH BAFUŇÁŘŮ V ČECHÁCH, PRVNÍ VOJSKOČEK

Pozdrav

Posílají nám jej ochotníci z Rokytnice nad Zizerou a přejí nám všechno dobré. Rádi vyřizujeme a děkujeme!

ex

Vážení, přátelé ANO, tedy NE

Takto by to tedy nešlo! Před dvěma lety jsem prvně vyfusovala Němčice. Do té doby jsem slovo 'ALKOHOL' hledala ve slovníku cizích slov. Dnes raději nechtějte vědět co už tam nehledám.

Tento soubor, obzvláště mužská část má značně rozptýlenou pozornost a talent na vyhledávání nejlechitějších partií těla (žebra) své hostesky, která díky tomu bude zanedlouho ovládat vysoké "C". Ovšem je tu také možnost, že by si ji pletli s nějakým hudebním nástrojem a hráli na ni jako na strunu, což by jí vsádku lichotilo. Opravdu dokázali, že umí - hrát, zpívat, šaškovat, štekát, padat a mají výdrž. Sumasumárum hosteska se přiště obrní bobříkem, sebeovládání a zimníkem. Neboť tento soubor miluje a volí noční hodiny k přejezdům - (hosteska praví, že trpělivost přináší růže a jak tak sledovala soubor - trpělivost přinesla pěkná kvítka). A bude se těšit - že Němčice opět přijedou, protože jsou nezmarři - ty jen tak něco neutahá. Chci jim poděkovat a požádat: Až zase budete chtít přijet - žádejte mě - já už budu vědět, která bije. A jinak - už teď se mi po vás stýská. odsouzenec smí mít poslední přání - primásku, ty viš, která je moje nejmilejší - zahrňte mi Galánečku

dh

Vrdlouhání

aneb vo zázračným uzdravování

To je název nové knížky Kláry Hoffimánové, s jejíž knížkou Krakonošoviny jsme se měli možnost seznámit před dvěma lety. Obě vydalo nakladatelství Buk a obě jsou k dispozici u prodejního stánku v Krakonošě - Vrdlouhání za 120, Krakonošoviny za 50 Kč. Jsou to vlastně takové poudačky, a to my, co sem jezdíme, máme rádi. Nahlédněte, Mařen-

ka Hejralová vás určitě ráda nechá zalistovat, než zakoupíte.

ex

Z černé kroniky

Včera v pozdních hodinách došlo ještě k jedné závažné události, při níž musel asistovat lékařský personál nemocnice v Jilemnici, rentgenová technika a VZP. Marta Š. si při taneční zkoušce na sejkorák vyvrtila kotník. Čest jeho památce. Cizí zavinění nebylo zjištěno.

poz.red.

Průkopníci ze stojedenáctky

Považují za svou velkou zásluhu, že jsou průkopníci. Současně taky něco jako pokusné myši. Z vlastní vůle a na své vlastní kůži ochotně a zatím důsledně zkoušejí, jak se ve Spořitelně osvědčí dodávka snídaně až do postele. Pevně věří, že zkušební proces v úzké spolupráci s personálem a jejich pojízdným servírovacím vozíkem bude trvat až do konce týdne, aniž by kterýkoliv z nich utrpěl újmu na zdraví (snad je míněno fyzickém, o duševním lze úspěšně pochybovat). Pak prý přijde vyhodnocení a po něm rozhodnutí, zda tuto inovaci v příštím roce zavést pro všechny pokoje. Takže to takhle tlumočím, neb pro mě uspořádali tiskovou konferenci. Osobně si ovšem myslím, že je to pouhá kamufláž určená pro zblbnutí davu: na eventuální pozitivní výsledky zkoušky se do příštího roku zapomena a my utěme hubu. Jen zkušební tým bude zkoušet znova, co to udělá.

ex

Pro milovníky koření

Připomínáme, že dnes v 16 hodin otevře známý orientální šaman a mastičkář, původem divadelník a jeden z otců zakladatelů vysoké přehlídky, Petr Pešek, svůj stan s kořením, kořínky, čajičky a bylinkami, možná i s vonnými tyčinkami, a to na biliárovém stole v závětví hotelu Spořitelna.

sg

Salute Satori !

Gospel, spirituál, písně k liturgii měl na programu pěvecký sbor Satori vedený Annou Hejralovou - krásný večerejší podvečer v kostele sv. Kateřiny. Zpívá jim to, dovedou udělat atmosféru, jsou příjemní, mladí, dokonce i lidé! A konečně, až na drobnosti, je to jazz. Závěrečné dvě písničky zvlášť. Sice se souboru může zdát, že výzývání publika ke společnému swingaření nepadají na úrodnou půdu, ale halt u nás není tak běžná tradice presbyteriánského kostela, a pokud se církevního zpěvu týče, i nevěřím je v kostelích bližší "Tisícekrát pozdravujem tebe"... Z toho si ovšem milí mladí Satori nic nedělejte. Pokud se publikum výrazně nepřidá, tak zpívejte víc, a to z plných plic.

-sg-

Dobry herec.

Opravdu dobrý herec umí zahrát i špatného herce.

V brázdě.

Herec v brázdě je právě tak dobrý, jako režisér na úvratí.

Opravdu dobrý herec.

Opravdu dobrý herec dokáže zahrát lavinu bez obětí na lidských životech.

Velmi dobrý herec.

Velmi dobrý herec dokáže zahrát boháče a získat tak neuvěřitelné jmění.

Špatný herec.

Špatný herec je vždy o něco pomalejší, než opona.

Zralost.

Dobry herec dozrává dlouho. Záleží to od teploty sklepa.

Bez obětí.

Bez obětí je herectví nemožné, s oběťmi nechutné.

Jedno slovo.

Jedno slovo při pantomimě dokáže znehodnotit celou cisternu jinak poraženého kusu.

Role.

Role svazuje. Dobry herec rozsvazuje.

O herečkách.

Zahrají-li špatně Popelku, holoubci nikdy nepřiletí.

O hercích

Jistě mi dáte za pravdu, když řeknu, že vzdělávat se je třeba. Chci přispět troškou do mlýna této nikdy neucházející potřeby a seznámit vás s kapitolkou o hercích z knížky Velký strážce od Jiřího Oliče. Nuže, příjmení sebevzdělávání přeju!

Tak pravil velký strážce.

P.S. Sice jsem to pro vás vybrala já, ale knížku přivezl Saša. Komu čest, tomu čest!

ex

Placená inzerce

Valná hromada Vobskočáku začne ve čtvrtek v 18:30 na malém sále Krakonoše

Z fotek, které zbyly na stole aneb z událostí třetího dne

ŠAŠŮLDA S OTCEM

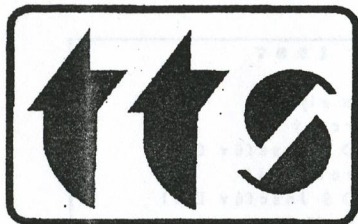
DCERA SE ŠAŠŮLDOU - ANEB
VŠICHNI SE JEDNOU SEDĚME
V TANEČNÍCH !!

Sponzoři XXVIII. národní přehlídky venkovských divadelních souborů

Ministerstvo kultury České republiky
Ministerstvo zemědělství České republiky
Ministerstvo zahraničních věcí České republiky
Okresní úřad Semily
Městský úřad Vysoké nad Jizerou

PP
& **S.K.O.**

EPRONA

Gema
Turnov

AD
servis
OBCHOD
SLUŽBY
(konsorcium)

512 11 VYSOKÉ NAD JIZEROU 76

Pivovar se sladovnou
v Nové Pace

Mechanizované zemní práce
František Matoušek
512 11 Vysoké nad Jizerou

Jak u muziky báby na sounný lajci propírali bálouníky

I koukejme, jakou ten náš Francec popad! Děuka na kouknutí takhle dost pohlenná, po-stauná, samý vály a důly, duče má tváře naducaný a červený jak z papíru vod cigorky. To bu-de ňáká ve smetaně koupaná! A hóří jak lunt, a poďvejme, jak ji rozfamferdil faldy! Čamerda při muzice - při práci batolice. Nebude-li vona zeza Paky? Taková je zvyklá teplý na sebe, dobrý do sebe a měkký pod sebe. Na hlau si posadí páví peddel! A depak von ten náš trouba vyterh tulletu plaňku v plotě? Dyť je suchá jako šindel, vpředu - vzadu, kdenic - tunic, eště si vo ní zadře třísku! Nejspš měli doma vysoko do žlabu a louskala od mala cverčky. Je to vod narození nepodara. To sme měli kemníka pašika, takovýho s dlouhým rypákem, a moh miť porád v korytě, a že sem mu přála mastný pití, nepřibejal. Lepší sou ty s krátkým rypákem, to mi větše. A že je krejčinka? To by si měla přivázat pod sukeň cihličku, aby ji nevodválo! S tou Anton pec neporazí! A s jakou se točí Pepík? Ta by mohla z patra žrát nebo šacovat éro-plány. Děuka dlouhá jak zpívaný litanie. Tu snad Pámbu umotal jen tak mezi pracej, když vá-zali pobříšla. Ale jazyk čile votáčí! Merská s ním v hubě jak cácorcka vocáskem, ta má držku kale proříznutou!

(tak jako včera i dnes, z Truhličky malované, od Marie Kubátové)

ZÍTŘEJŠÍ PROGRAM

čtvrtek 16. října 1997

9:00	rozborový seminář	malý sál
9:00	představení Zlatá královna	velký sál DS Josefův Důl
11:00	představení Zlatá královna	velký sál DS Josefův Důl
11:00	přípravný výbor	kuřárna
13:00	KPR	sokolovna
13:00	Kurz režisérů SČDO	škola
13:30	loučení s DS Horšovský	malý sál
do 14:00	příjezd DS Ořechov	
14:30	dechovka	před divadlem
14:30	vitání DS Ořechov	MěÚ.
15:00	vitání DS Ořechov	divadlo
16:00	představení Začarovaný les	velký sál DS Krakonoš
18:30	Valná hromada Vobskočáku	malý sál
21:00	představení Mam'zelle Nitouche-k	velký sál DS Ořechov
22:30	KPR	půdička
21:00	zasedání poroty	kuřárna
cca 22:00	společenský večer DS Josefův Důl	hasičovna hraje Strnad, Nečasck

Větrník, zpravodaj 28. národní přehlídky vesnických divadelních souborů Krakonošův divadelní podzim. Vydává přípravný výbor NP VDS. Redakce Alexandr Gregar, Alenka Exnarová. Technické zpracování Ing. Josef Hejral, Pavlína Vaňková, fotografie Ivo Mičkal, Standa Šmíd, tisk Minolta

Cena 5 Kč